

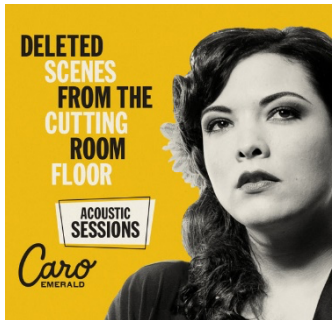
2009 – 2014

36 = **Caro Emerald** – A night like this (2009 - hoogste notering in de Top 40 plaats 2)

In 2009 en 2010 vielen we massaal voor de muziek van Caroline van der Leeuw en haar begeleiders. Oftewel Caro Emerald. Caro Emerald leek uit het niets te komen om in korte tijd de muziekwereld te veroveren. De single Back it up was haar eerste wapenfeit. Grandmono, het label van de schrijvers van de liedjes van Caro Emerald, David Scheurs en Jan van Wieringen, ging de muziek van Caro Emerald uitbrengen. Het eerste album verscheen in 2010 getiteld: Deleted scenes from the cutting room floor. Muziek in de traditie van de jaren 30, 40 en 50, maar dan in een moderner jasje en met de huidige technieken. In de vroegere jaren zag je in een groep niet iemand achter een draaitafel staan en te scratchen als onderdeel van het lied. Bij Caro gebeurde dat dus wel.

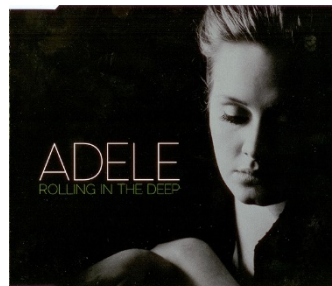

Deleted scenes... werd in 2010 een mega selling album en de tweede single, A night like this behaalde de 2^e plaats in de Top 40. Van de 12 liedjes die er op de plaat staan zijn er 6 als 7" vinyl single uitgebracht, geheel in de stijl van vroeger. Op de B-kanten staan de andere 6 liedjes van die plaat. Deleted scenes... is de enige plaat die ik in huis op Cd, 2Lp, volledig op 7" vinyl single en op Cd-single. Soms lopen dingen nu eenmaal zo.

Ook buiten Nederland oogstte de plaat veel succes en Caro Emerald won de ene award na de andere in binnen- en buitenland. Er verscheen in 2013 een tweede volwaardig Caro Emerald album, The shocking miss Emerald. Zelfde concept als het debuut. Dit album deed het ook goed, hoor, maar niet zo goed als de vorige.

Anno 2022 heeft Caroline van der Leeuw haar alter ego Caro Emerald in de ijskast gezet en treed nu met een ander repertoire op onder de naam The Jordan. Vernoemd naar haar geboortestreek, de Jordaan in Amsterdam.

37 = **Adele** – Rolling in the deep (2010 - 7 weken op de 1^e plaats in de Top 40)

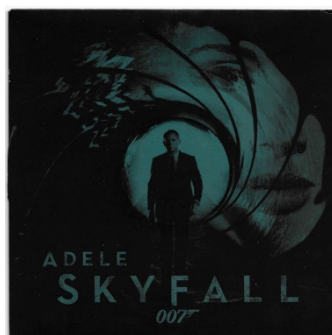
Op 19 november 2021 kwam het 4e studio album uit van de Britse zangeres Adele Adkins. Getiteld "30". En net zoals bij Beyoncé volstaat slechts de voornaam. Een plaat uitbrengen in november is platenmaatschappij technisch natuurlijk de beste keuze, want je zit dan net voor de feestdagen. En dan kopen we cadeautjes, hè?!

Er was dit keer wel wat paniek want het kopen van vinyl (Lp's) zat toen behoorlijk in de lift en de verschillende perserijen wereldwijd draaiden overuren. Aangezien men ook nog eens 6 jaar had moeten wachten op deze opvolger van Adele's 3e "25", was de vraag vooraf zeer groot.

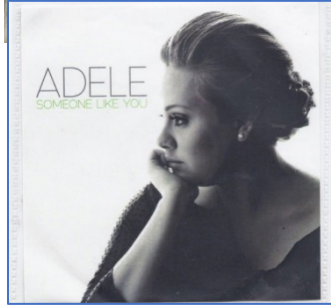
Een aantal (grote) artiesten die ook op dat moment nieuw werk wilden uitbrengen besloten daarom ook maar tot uitstel. Ongekend in de popmuziek. Of het het wachten waard was? Ik vind van niet. Mijn vrouw ook niet.

Maar goed, we zitten nog in de jaren 2009-2014 en daar valt Rolling in the Deep in.

In 2008 brak Adele door met een cover van Bob Dylan. Make you feel my love. Wat mij betreft een draak van een lied, zeker als Dylan het zingt met die nasale en raspende stem, maar de versie van Adele was qua zang mooi hoor. Maar het werd zo vaak gedraaid, dat ik er al snel

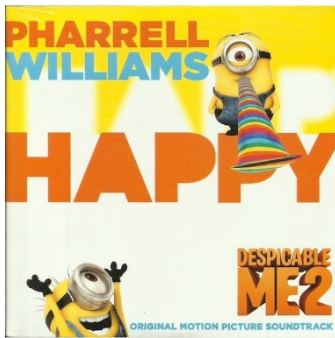
klaar mee was. Ik stapte zelf pas in medio 2010 toen Adele haar tweede album op de markt bracht, "21". En ja, haar debuutalbum kreeg als titel "19" mee. Albumtitels die refereren naar de leeftijd van Adele. In 2011 verscheen er ook nog een live album van Adele en alle vijf haar albums bereikten in de Nederland de 1^e plaats in de album charts. Ongekend ook. Van het album "21" werden vijf singles getrokken waarvan er drie in de periode 2010-2011 de top 3 haalden; Someone like you, Set fire to

the rain en Rolling in the deep. Rumour has it bleef steken op een bescheiden 21^e plaats, Turning tables op plek 15. Het mooiste lied van haar tweede plaat is wat mij betreft Love song. Een cover van The Cure. In 2012 werd Adele gevraagd een lied te schrijven voor de James Bond film Skyfall en dat werd een lied met dezelfde titel. Ook die stormde door naar de 1^e plaats van de Top 40. Skyfall is overigens zeer beperkt op 7" vinyl single uitgebracht en in mijn collectie is het de op een na duurste single die ik kocht. 50 euro. Het lied verscheen niet op een van Adele's studioalbums.

In 2015 verscheen Adele's derde plaat en het succes hield maar niet over. En wat een transformatie maakte deze vrouw door, zeg. Ten tijde van Make you feel my love nog een gezellige ietwat gezette dame met een nogal oubollige kledingsmaak, en toen nog vrij makkelijk benaderbaar en meteen vriendjes aan het worden met Paul de Leeuw. Adele was wel in voor een geintje, een hapje en een drankje. Toen echter eind 2021 "30" op de markt kwam en Adele daaraan ook nog wat schaarse optreden koppelde kon zij wedijveren met de mooiste fotomodellen uit de mode industrie. Vol slank, prachtig gekleed en....onbenaderbaar. Nou ja, de Leeuw mocht nog wel op audiëntie in 2022, maar dat was me toch een geregisseerde toestand, zeg.

Ja, Adele is een artiest van het hoogste kaliber. Die hoeft bij wijze van spreken alleen maar een paar keer per jaar in Las Vegas op te treden, want de mensen gaan er vanuit de hele wereld naartoe. Prijzen zijn geen issue. Vliegticketprijzen ook niet.

38 = **Pharrell Williams** – Happy (2013 - 4 weken op de 1^e plaats in de Top 40)

In de Top 40 krijgen liedjes punten naarmate hun plaats en het aantal weken dat zo'n plaatje erin staat. Het hoogste punten aantal stond, qua genoteerde aantal weken, lang op naam van Corry en de Rekels met hun hit Huilen is voor te laat (1970), dit aantal werd overtroffen door de hit Somebody that I used to know van Gotye & Kimbra (2011), maar twee jaar later was het de beurt aan het aanstekelijke Happy van Pharrell Williams. Die staat met een puntenaantal van 1449 vermeld als de meest succesvolle single aller tijden. Het liedje Happy komt uit de computeranimatiefilm Despicable me 2.

2013 zou overigens het jaar worden van Pharrell Williams. Niet alleen Happy werd een grote hit, maar ook Get Lucky, waarop hij samenwerkte met het duo Daft Punk én Chic gitarist Bernard Edwards, bereikte de tweede plaats in de Top 40 en Blurred Lines, een samenwerking met Robin Thicke en T.I. stond 10(!) weken op de eerste plaats.

Pharrell Williams is een bezige bij. Hij is ook lid van The Neptunes, een duo dat liedjes schreef voor onder andere Britney Spears en Justin Timberlake, en van de funk-hip hop en rockgroep N*E*R*D*. N*E*R*D* staat voor: No One Ever Really Dies.

Williams doet het ook goed in de modewereld. Hij is mede-eigenaar van het Nederlandse merk G-Star en sinds 2023 is hij creatief directeur van

het modehuis Louis Vuitton.

39 = Avicii – Wake me up (2013 - 11 weken op de 1^e plaats in de Top 40)

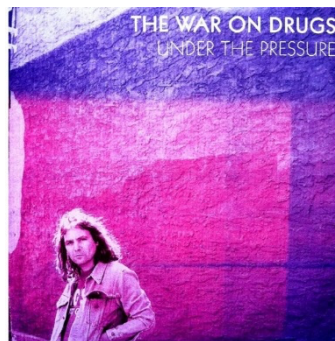
Deze vijf beschreven jaren zijn wel de jaren van de hoog genoteerde meest succesvolle liedjes. Over Happy had ik het al (Rolling in the Deep staat echter ook in de Top 20 van meest succesvolle liedjes, en wel op plek 18), maar de Zweedse Dj en muziekproducent Tim Bergling, a.k.a. Avicii kan er ook wat van. Zijn hit Wake me up! bezet een 5^e plaats in die lijst. Ook de hit Hey Brother bereikte dat jaar de 1^e plaats. De zang in dit lied werd gedaan door de Amerikaanse soulzanger en rapper Aloe Blacc.

Je kunt dus gerust zeggen dat Avicii en Pharrell Williams het jaar 2013 volledig domineerden.

Avicii kon er helaas niet alles uithalen wat erin zat. Hij overleed op 29 jarige leeftijd in 2018. Hij leefde echter 5 jaar in een.

Wake me up! heeft het in ieder geval geschopt tot stadionlied. Bij Ajax is dat Three little birds van Bob Marley & the Wailers, bij Feijenoord I will Survive (lalalalala) in de versie van de Hermes house band en als er gescoord wordt bij AZ dan klinkt dit Wake me up!

In 2017 kwam er een film uit over het “hectische” leven van Avicii. Het laat een bevlogen muzikant zien die de hele wereld overgaat, maar ook een kwetsbare Avicii. Er hadden wat meer mensen naast hen moeten staan die hem wat beter begeleiden. Zijn officiële doodsoorzaak is zelfmoord. Eeuwig zonde.

40 = The War on Drugs – Under the pressure (2014 - Geen Top 40 notering)

The War on Drugs is van een wat andere orde dan de vier beschreven plaatjes hiervoor. Geen hitparade noteringen voor deze indie groep uit de Verenigde Staten (Philadelphia). Maar op een ander vlak is dit een “grote” groep aan het worden. Het is geen “singletjes” groep, maar een echte album band met veelal wat langere nummers. The War on Drugs is al vanaf 2005 actief. Toen nog met twee kapiteins op een schip, namelijk Kurt Vile en Adam Granduciel. Vile verliet de groep in 2008 en ging solo.

Lost in the dream is het derde album van de groep en dat album betekende ook hun doorbraak. Under the pressure is hiervan afkomstig. In 2014 en 2015 stond de groep op zo'n beetje alle grote festivals in Europa; Roskilde (Denemarken), Pukkelpop en Rock Werchter (België) en Down the rabbit hole (Nederland).

Het is bijzonder dat The War on Drugs in de Top 2000 van 2022 vertegenwoordigd is met een vijftal liedjes. Under the pressure stond in dat jaar zelfs bij de bovenste 500. In de Top 40 echter is The War on Drugs niet een keer te vinden. Bijzonder, dus!

